

Däi Eerdmantjes

'n ol oostfräisk ferhóól

näj upskreeven döör

Oen Diirk Feldman

2. uplöóeđ

©2024 Onno Dirk Feldmann

uutgeever:

Onno Dirk Feldmann

Rajenstr. 68

26810 Westoverledingen

drük:

epubli - 'n denst fan d' neopubli GmbH, Berlin

Biblioogróófsk inf'r'móósje fan d' Düütsk

Nóósjenóólbibtaik:

Däi Düütsk Nóósjenóólbibtaik ferbaukt disser
publikóósje; nibber biblioogróófsk dóóten bünt
up 't internet oover <http://dnb.d-nb.de> tau
ferkriigen.

Fan fööer oover fiif äiwen woondent d'r no eerdmantjes in d' Plüütenbaarg. Binnen d' baarg, häil in d' däiept, haarent s' 'n aisk mooj slotje fan saarken un gold, wor in 't middent 'n grôot sóol upkwam, däi siin woogen blaau as däi heemel wassent, un in däi siin binnerst eedelstäinen, net soo lecht as duusend sünnen, bleekent.

Hir lağ wal Köonenk Rebber siin ferdweenen skat, däi däi häiel fautdêel siin flâakt fulde un bii bulgen däi woogen meeters anhooğ rees. Als tinkelde un glaajde soo fäel, dat äien däi oogen seer deedent un me freesen mus dat me blind wur.

Däi eerdmantjes, däi as unnersóoten fan höör köönenk Sjurt, däi skat wordent, kreeğ äien man skróó tau säin. Insent in d' póósketiid gung 'n koppel jungse fan Lääär nôó d' Plüütenbaarg tau, d'r aier tau lünsen. Doo sağgent s', woo fööer 'n gat twei eerdmantjes mit grîis kiddels, püntmütsen un lâang borden sattent un sük in d' meertsüen bóokerdent.

Man doo s' däi kinner man äits sağgent, sloopent s' as lütje wiiselkes weeruem in d' grund.

Däi jungse leepent gaau weeruem un böldent: "Wii hebbent däi eerdmantjes in d' Plüütenbaarg säin!" Un in d' loop fan d' dağ gungent 'n büelt

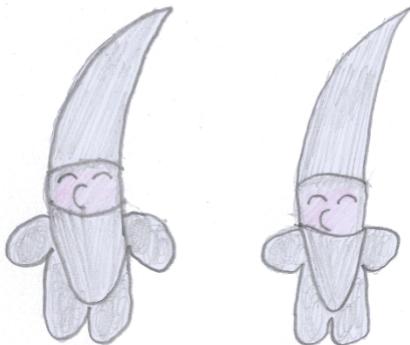
neiskireră lüü tau, sük dat gat in d' Plüütenbaarg
tau biikiiken.

Däi lüü kunnent däi eerdmantjes wal liiden un doo
s' in nood róókdent, gungent s' 's nachts teegen
midüren nóó d' Plüütenbaarg tau, boogent sük
drei keer nóó d' ooster kåant dóól un reepent:

"Eerdmantje, eerdmantje, help mii!

Kum nóó miin huus, ik beed dii!"

In huus mussent dan âal döören oopen stóón un
âal lüchten uut weesen; nüms dürs buuten bärer
weesen. Doo me dan uemkwam, haarent däi
eerdmantjes d'r west un minsk of fäj weer sund
móókt.

Tau disser biiskreeven tiid woonde doon bii d' Plüütenbaarg, up 'n liifallenerg waarf, in d' Surhammerk, 'n buer, teegen däi däi lüü fan Klóós Kniiptâang seedent; dan häi was soo nôóterg dat häi siin knechten un maiden näit insett tau d' hilgkaarst botter up 't brood, sraup in d' kaarnmelk of kluntje in d' tee günnen was. Binnen siin keller haar häi 'n groot fat, dat hóóst ful fan goldstükken was, un doo häi sük recht ferbliiden wul, wöylde häi d'r mit siin hâan in tau.

Up äin daăg sat Klóós doo bii d' Äiems an 't fiskern.
'T was 'n môoj daăg. Däi buent kauje laăgent in 't
hôoăg gres un neerkaudent gerüst wat tau, un däi
läiverkes steegen krüüdelnd däi lüchten umhooăg.
Um dat 't eeten net eerst ferleeden was, róókde
Klóós nôó 'n setje al in d' slóóp un siin kop ful
fööer oover. Doo häi jüüst akróót fan Köönenk
Rebber siin skat dröömde, tjukde 't taumóól an
siin snaur, dat häi ferfeert umhooăg keek.

No, dat mus je 'n diek fisk weesen! Mit äin swóój
look h' hum hooăg un hool 'n grôot wunnerachterăg
fish fandaăg, däi gollen un sülvern tinkelde un up
siin kop 'n gewaas haar, dat net as 'n kroontje d'r
fan of leet. Gaanerăg greep däi buer mit siin
hóómel fingers nôó dat fangst, un mit siin dûum
kraabde häi rad wat skubben d'r of; ook d'r unner
was 't âal äin gold.

Krek as Klóós hum juch häiend in siin sak haauen
wul, leet häi dat däär hóóst fan 't ferwunnern
weer faalen; dan däien dee siin bek oopen un fung
häil düüdelk an 't prooten:

"Buer, buer, heks un niks,
smiit mii d'r in un dau mii niks!"

Doo laağde däi buer mit dunker stem un see:

"No, dat sul dii wal paas weesen! Nee, dii neem ik
mit, lóót dii up 't ēerst teegen geld biikiiken un
achternóó dau 'k dii bróóden."

"Och, lóót mii do weer in d' Äiems. Ik bün däi
Dullertköönenk siin söön un doo ik fanmörn fööer
dat slot fan miin fóóer spöölde, spöylde däi tii mii
d' Äiems umhooğ. Miin bâab sal wies al in söerğ
weesen."

"Je, dat sal wal weesen; man nuu büst duu mîin."

"Doo duu mii lösletst, wil ik dii gróóg säegen, woo duu bii Köönenk Rebber siin skat kumst."

"Wat? - Köönenk Rebber siin skat? Je, dat is je 'n häil anner kumheer."

"Häi lijt unner, in d' däiept fan d' Plüütenbaarg,
un däi eerdmantjes woren hum. Höör köönenk Sjurt het däi slöödel an siin räim un doo duu siin briel upsetst, kaast duu däi skat in d' baarg sain."

Doo gooje däi buer däi wunnerfisk rad weer in 't wóóter un gung gaau nóó huus.

Drei dóege sat häi allenerg in siin dörns un doch,
woo häi wal bii slöödel un briel koomen sul.

'S färddóógs reep häi ennelk 'n knecht bii sük un
proot'de, däi dööer up slöt, teegen hum.

Up d' tauken dağ was mâarkt in Lääär un däi
densten proot'dent d'r al 'n prot oover, of säi d'r
wal up dóól dürsent.

Buuten höör ferwachten dreev däi buer höör an,
säi sullent al eeder d'r up tau góón un recht lóót
uemkoomen.

As doo ennelk dat huus lös was, rüegde däi
knecht, däi oover bleeven was, hiimend 'n sak
hentau, feğ däi dörns skoon un biistraajde däi
häiel fautdêel mit gröyen aarften. 'S óvends
skuulde häi sük up buuten bii d' Plüütenbaarg un
rärde:

"Eerdmantje, eerdmantje, help mii!

Kum nóó miin huus, ik beed dii!

Däi köönenk, däi köönenk maut koomen,
anners word't däi buer däi koel näit noomen."

Man dat was âal loogen, dan Klóós haar häil ãiin
fäivers, man lag binnen däi düüster kóómer
achter d' dööer un töyvde as 'n kâat up d' muusen.
Däi oel fräisk kloek sloog róótelnd fan midüren.

Wel tjóókselde däi gaang langs un 'n fîn
lüchtstróól drung in d' düüsternis. Radsdii - 'n
skräiven, 'n faalen. Däi buer gung gaau stóón, hool
siin skiinfat unner d' rok weg un biilücht'de dat
mantje, wat up d' grund lag. Jóó, 't was däi
köönenk. Mit siin hóómel hâan pakde Klóós dat
spattelnd eerdmantje un smoorde 't of. Fiks nam
häi briel un slöödel un ferstopde bâajd gaud in siin
bersbuer.

Teegendes kwam däi knecht uem. Däi buer see
teegen hum: "Duu sast gâaud loon ferkriigen.
Man góó eerst tau un biidelf dat lütje keerlke in d'
koolslood. Man säeg nüms wat!"

Däi eerdmantjes in d' Plüütenbaarශ gungent däi häiel nacht näit up bäer un töyvdent, ful fan jank un söerශ, up höör köönenk.

Man ook up d' tauken daž kwam häi näit uem. In 't düüster gung nuu äien fan däi ollerlüü 'n äen in d' Hammerk in, hen 'n spôor söyken. Doo kwam hum 'n ûul tau möyet, däi häi nôó d' köönenk frooශ.

Däi ûul see fan: "Jóó, as 'k güster óóvend bii Klóós Kniiptâang siin plóóets f'rbiiflooශ, saž 'k woo häi däi lôon umhooශ leep."

"No, dan wäit 'k nauශ", anterde däi ollerman.

Brullend kwam häi weeruem bii däi annernt un see: "Läief brörs, us Köönenk is dood. Nuu mautent wii âal tau 't land uut."

Doo bruldent un jööseldent s'. Man mitäins pakdent s' höör sakken tauhôop, stookent sük elk 'n goldstük in d' büües un gungent buuten d' baarශ.

Up buuten reegäärde däi dunker nacht. Däi swâart wulken haarent däi móón freeten un kroopent nuu laaj oover d' heemel.

Däi ollerman stook siin skiinfat an un gung f'ruut.

Net as 'n koppel gausen güngeldent s' höör läider achternóó.

Doo s' up N'oord kwamment, gung häi an däi feerman siin fenster, klopde un reep: "Breng oover!"

Däi feerman wur wóker, wreev sük siin oogen un brumde: "Wel is d'r dan, nuu in d' dunker nacht?"

Gaau truk häi sük steevels un 'n jikkert an, nam siin skiinfat un gung up buuten. Eerst sağ h' nüms, man mitäins höörde häi mennerg stemmen klóógen:

"Us köönenk is dood,
us köönenk is dood,
nuu mautent wii âal tau 't land uut."

Un doo kreeg häi taumóól däi kribbelnd druus fan eerdmantjes in 't mik.

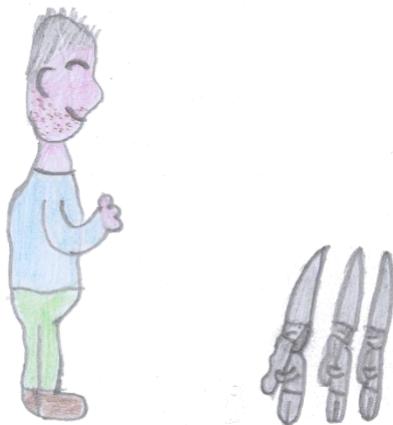
"God doom mii, dat kan 'k näit", reep h' ferfeert.

Doo stapde däi ollerman fööer un see: "Bäest feerman, breng us oover, dan sal 't diin skóó näit weesen."

Häi gung mit höör nóó 't wóóter tau, nam s' âal in siin bootje un roojde s' günt nóó 't Raiderlandjer kâant. Dor tielde häi äien bii d' anner mit acht up 't öywer un elker mantje foot in siin büües un gaf hum dat goldstük.

Doo ferbliid'de däi feerman läip un fur gaau weeruem, mook wiif un kinner wóóker un fertelde höör als.

"Däi gâaud eerdmantjes!", jööselde siin wiif. "Ik haar gróóg äien säin."

Ses keer haar däi buer al 's nachts bii d' Plüütenbaarg west, haar däi briel up hat un fersöcht, binnen d' Plüütenbaarg t' kiiken, man âal sünner uutkumst.

Man doo häi 't sööemt keer tau gung, was 't net akróót näej móón. Knap haar Klóós däi briel up, kreeg häi slotje, sóol un skat in 't mik. 'N lâang gaang, däi bii siin fauten anfung un mit 'n pôort up slöt stun, led liik d'r up dóól.

Rad keek häi of däi slöödel paasde. 'N juchhäien - häi paasde. Doo rönde Klóós fjat weeruem, gung up siin stâal, skirde siin hingsten fööer siin grôotst wóógen un joog hum up buuten nôó d' Plüütenbaarg weg.

In d' lüchten tinkeldent däi steerns, man tau d' Äiems swurvent däi dookwiifkes uut, dansdent höör raidans in d' Hammerk, floogent umhooğ un hungent mit höör slaajers däi gollen nachtheemel diecht.

Doo däi buer fööer d' baarශ stóón gung, trieldent hum knäjen un hâan soo fäel, dat häi bii 't upsluuten hóóst däi slöödel ferloor. As häi doo in d' sóol kwam, smeet häi sük 'n eefkes up d' grund un wöylde gaanerḡ mit upskört't maauen in 't gold.

Achternóó skepde häi sak bii sak ful un tod'de s' hiimend up siin wóógen. Üer um üer ferleed, un häi kwam d'r häil näit achter. Doo kraajde up siin plóöets 'n hóón un däi pêer wrenskerdent fan nood.

Gaau leep Klóós up buuten, swóójde sük up siin wóógen un joog däi hâard klaajweḡ weeruem.

Man doo häi bii d' Grôot Slood kwam un oover d'
holten tiel foren wul, rees mitäins däi wóoterkeerl
fan däi däiept umhoog, wues röösachterg tau d'
heemel in un langde gräiterg mit siin lâang aarms
uut. - Doo boomdent däi wrenskernd pêer
umhoog, sprungent ferjaegt bii d' siid un joogent
nóó d' Äiems höör keer in 't land in.

Klöós greep sük in d' hoer un noodswait leep hum
siin hoovd un siin hâan andóol, un däi aarms
kullent hum fan 't luuken an däi töögels.

Man däi hingsten bösseldent altiid wiider. - Al wur
't lecht, un däi buer sağ mit alteróosje dat bräied
wóoter fööer sük bliiken.

Doo bôlkde häi in siin nood biister fael:

"Eerdmantje, eerdmantje, help mii!"

Tau lóót, däi grîis bulgen spait'dent umhoog un
ferslookent gräiterg pêer, buer un skat.

